

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	26XCdo/84/2016
Identifikačné číslo spisu:	1612211770
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2017
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1612211770.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5C/290/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 2Co/488/2014-39, t a k t o

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 2Co/488/2014-39 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 2Co/488/2014-39, odmietol odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Malacky (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 17. júla 2013, č. k. 5C/290/2012-16, ktorým bola okrem iného žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania vo výške 66,-eur, pričom o výške poplatku súd prvej inštancie rozhodol podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) v znení účinnom od 04. apríla 2013. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho oneskoreným podaním. Uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo žalobkyňi doručené 16. augusta 2013. Posledným dňom na podanie odvolania bol 30. august 2013, ktorý pripadol na piatok. Keďže žalobkyňa podala odvolanie osobne na okresnom súde 02. septembra 2013, podala ho po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty.

2. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť

rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“)), keďže odvolanie podala v zákonom stanovenej lehote. Namietala, že odvolanie nepodala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale ho odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom Bratislava, Cikkerova 2 (ďalej aj „doručovateľská spoločnosť“), ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie (§ 57 ods. 3 OSP). Neexistoval preto dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia. K dovolaniu pripojila doklad o odovzdaní zásielky na prepravu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolania podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmal či tieto opravné prostriedky smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

4. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané pred 01. júlom 2016, t. j. za účinnosti OSP, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyni konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP).

6. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ OSP treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

7. Podľa § 204 ods. 1 OSP, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

8. Podľa § 57 ods. 3 OSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

9. Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde, alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie z 17. júla 2013, č. k. 5C/290/2012-16 bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 16. augusta 2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň pracovného pokoja dňa 29. august 2013 (štvrtok), preto v súlade s § 57 ods. 2 veta druhá OSP bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný

deň, t.j. 30. august 2013, tak ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd.

10. Denná pečiatka Okresného súdu Malacky (č. l. 19 spisu) obsahuje údaj, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 17. júla 2013, č. k. 5C/290/2012-16 bolo podané na tomto súde kuriérom dňa 02. septembra 2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorenom podaní odvolania. Zo žalobkyňou predloženého dokladu (č. l. 44 spisu) - detaily zásielky k prepravnému listu č. 15517884963, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu), však vyplýva, že žalobkyňa odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie z 17. júla 2013, č. k. 5C/290/2012-16 adresované Okresnému súdu Malacky odovzdala na doručenie doručovateľskej spoločnosti dňa 30. augusta 2013, t. j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty. Na výzvu dovolacieho súdu v obdobnej veci (6Cdo/316-317/2014) túto skutočnosť výslovne potvrdila aj doručovateľská spoločnosť listom z 05. februára 2015.

11. Pre záver o (ne)splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 OSP bolo treba ešte posúdiť, či doručovateľská spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané žalobkyňou na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“.

12. Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonáva úkon viazaný lehotou, je v zmysle zákonom stanovených podmienok ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2 OSP), odvolací súd (§ 218 ods. 2 OSP), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2 OSP), príslušný orgán nápravného výchovného ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod. a napokon aj pošta, čo je zrejmé aj z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky (pozri napr. V 8/72, R 23/86, ZSP č. 2/2004). Zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“), ktorého predmetom úpravy sú (aj) podmienky poskytovania poštových služieb (§ 1 ods. 1 písm. a/), definovaných ako služby poskytované na účely dodania poštovej zásielky (špecifikovanej v § 5), a to vybrané a distribúcia poštovej zásielky (§ 2) vymedzuje poskytovanie poštových služieb poštovým podnikom (§ 7) ako podnikateľskú činnosť. Poskytovať poštové služby možno len za podmienok stanovených zákonom, a to len na základe registrácie vykonanej Poštovým regulačným úradom (§ 19) v rozsahu podľa všeobecného povolenia (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 17), resp. na základe poštovej licencie (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 44). Konanie o registrácii, t. j. zápis osoby, ktorá bude poskytovať poštové služby do registra poštových podnikov, upravuje zákon v § 19 až § 22. Poštový regulačný úrad vedie register poštových podnikov ako verejný zoznam, do ktorého sa zapisujú zákonom stanovené údaje, sprístupnený bezodplatne na jeho webovom sídle (§ 23). Podľa aktuálneho registra poštových podnikov je ku dňu vydania tohto rozhodnutia v ňom evidovaných 24 poštových podnikov s uvedením ich obchodného mena, dátumu registrácie, spôsobu označovania poštových zásielok a druhu (nimi poskytovaných) poštových služieb, vrátane spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom Bratislava, Čikkerova 2, s dátumom jej registrácie 30. apríla 2012 (pod poradovým číslom 3), ktorej žalobkyňa odovzdala predmetné podanie - odvolanie (okrem iných zásielok) na jeho doručenie pred uplynutím zákonnej lehoty na podanie odvolania.

13. Vzhľadom na to, že doručovateľská spoločnosť je Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 OSP. Námitka žalobkyne, že rozhodnutím dovolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 17. júla 2013, č. k. 5C/290/2012-16 ako oneskorene podané, jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ OSP, je teda dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 2Co/488/2014-39, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 k § 450 CSP).

14. Keďže predmet dovolacieho konania sa týkal poplatkovej povinnosti žalobkyne, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie dovolacieho súdu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. V časti konania, v ktorej sa rieši poplatková povinnosť strany sporu, vystupuje totiž len táto strana, preto z povahy veci je rozhodovanie o náhrade trov vylúčené.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.